

દાનિયેલનું પુસ્તક - ક્રમાંક એકસો આઠ

પ્રકટીકરણમાં દર્શાવાયેલા સાત તૂરીઓના પ્રતીકાત્મક ભવિષ્યવાણીય અર્થનું અનાવરણ:
એક વ્યાપક વિશ્લેષણ

Jeff Pippenger
2024-02-29

વિલિયમ મિલરને પ્રકાશનના પુસ્તકમાં દર્શાવાયેલ સાત સભાઓ, સાત મુદ્રાઓ અને સાત રણશિંગાઓ વિષે મહાન પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો હતો. તેણે તે ભવિષ્યવાણીય પ્રતીકોને પ્રથમ મૂર્તિપૂજકતા અને ત્યારબાદ પાપાસતા—આ બે ઉજાડ લાવનારી શક્તિઓના માળખામાં સ્થાન આપ્યું. તેણે તે પ્રતીકોની દરેક ભવિષ્યવાણીય વિશેષતા જોઈ નહોતી, પરંતુ તેણે જે કંઈ જોયું તે પ્રેરિતોના સમયથી લઈને જગતના અંત સુધી દેવની સભાના આંતરિક ઇતિહાસ અને બાહ્ય ઇતિહાસ અંગેની મૂળભૂત સમજ સ્થાપિત કરનારું હતું. આંતરિક ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ સભાઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, અને સભાઓના બાહ્ય ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ મુદ્રાઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. તેણે જોયું કે રણશિંગાઓ રોમ પર દેવના ન્યાયના પ્રતીકો હતા, જે જગતના અંતે રોમ પર દેવના ન્યાયનું પ્રતિરૂપ હતા, જોકે તેણે આ જોયું નહોતું કે જગતના અંતેનો રોમ ત્રિગુણ સંઘથી બનેલો હતો.

યૂરાયા સ્મિથ દ્વારા લખાયેલ Daniel and Revelation પુસ્તકમાં કેટલીક ભૂલભરેલી કલ્પનાઓ સામેલ હતી, તેમ છતાં Sister White એ તેને “God’s helping hand” તરીકે ઓળખાવ્યું હતું. તેમણે દર્શાવ્યું હતું કે તેનું પ્રસારણ The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, અને The Desire of Ages સાથે કરવું જોઈએ. તેમની આ દૃઢ સમર્થનનો અર્થ એવો નહોતો કે તે પુસ્તક તેમના પુસ્તકો જેટલા જ પ્રેરિત સ્તર પર હતું, પરંતુ એટલો જ કે તેમાં “grand instruction” સમાયેલ હતું, અને તે “bringing many precious souls to a knowledge of the truth” માટે જવાબદાર બન્યું હતું.

આ પુસ્તક મિલરાઇટ ભવિષ્યવાણીય તર્કનો ઉપયોગ કરે છે, સાથે એવી ભવિષ્યવાણીની સંકલ્પનાઓને પણ રજૂ કરે છે, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844 પહેલાં અદૃશ્ય હતી. અમે ત્રણ વિપત્તિઓના ત્રિગુણ પ્રયોગને પ્રતિપાદિત કરતાં પુસ્તકના અવતરણોનો ઉલ્લેખ કરીશું.

મિલરે જણાવ્યું કે “સાત તૂરીઓ એ પૃથ્વી પર, અથવા રોમન રાજ્ય પર, મોકલવામાં આવેલા સાત વિશિષ્ટ અને ભારે ન્યાયોની એક ઇતિહાસકથા છે.” પ્રથમ ચાર તૂરીઓ મૂર્તિપૂજક રોમ પર લાવવામાં આવેલા ન્યાયોને દર્શાવે છે, અને પાંચમી તથા છઠ્ઠી તૂરીઓ પોપશાહી રોમ પર લાવવામાં આવેલા ઈશ્વરના ન્યાયો હતા, પરંતુ મિલર એ ઓળખી શક્યા ન હોત કે સાતમી તૂરી આધુનિક રોમ પર ઈશ્વરના ન્યાયને પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી. પ્રકાશનના સાત મુદ્રાઓ અને સાત તૂરીઓ વિષે બોલતાં, યુરિયા સ્મિથે લખ્યું:

“પુસ્તક ગ્રહણ કર્યા પછી, મેષશિશુ તરત જ મુદ્રાઓ ખોલવાનું આરંભે છે; અને પ્રેરિતનું ધ્યાન દરેક મુદ્રા હેઠળ બનતાં દૃશ્યો તરફ દોરવામાં આવે છે. પૂર્ણતા અને પરિપૂર્ણતાને સૂચવનાર તરીકે સાત સંખ્યાનો શાસ્ત્રોમાં અર્થ થાય છે, તે બાબત અગાઉ નોંધવામાં આવી ચૂકી છે. તેથી સાત મુદ્રાઓ નિશ્ચિત પ્રકારની ઘટનાઓના સમગ્ર વર્ગને આવરી લે છે, અને કદાચ કોન્સ્ટેન્ટાઇનના સમય સુધી પહોંચે છે, અને તે સમયથી આગળની બીજી શ્રેણી સાત તુરાઇઓ દર્શાવે છે—આ મત યોગ્ય હોઈ શકતો નથી. તુરાઇઓ એવી ઘટનાઓની શ્રેણી દર્શાવે છે, જે મુદ્રાઓની ઘટનાઓ સાથે સમકાલીન રીતે બને છે, પરંતુ સંપૂર્ણપણે ભિન્ન સ્વભાવની હોય છે. તુરાઇ યુદ્ધનું પ્રતીક છે; તેથી તુરાઇઓ સુવાર્તાના યુગ દરમિયાન જાતિઓ વચ્ચે થનાર મહાન રાજકીય ઉથલપાથલ દર્શાવે છે. મુદ્રાઓ ધાર્મિક સ્વભાવની ઘટનાઓ દર્શાવે છે, અને ખ્રિસ્તી યુગના આરંભથી લઈને ખ્રિસ્તના આગમન સુધીના ચર્ચના ઇતિહાસને સમાવે છે.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

તૂર્ય યુદ્ધ અને રાજકીય કલહનું પ્રતીક છે. પ્રકાશનના આઠમા અધ્યાયના બીજા વચન વિષે સ્મિથ કહે છે:

“પદ 2. અને મેં તે સાત દૂતોને જોયા, જેઓ ઈશ્વરના સમક્ષ ઊભા હતા; અને તેમને સાત તુરાઈઓ આપવામાં આવી.”

“આ પદ ઘટનાઓની એક નવી અને વિશિષ્ટ શ્રેણીનો પરિચય કરાવે છે. મુદ્રાઓમાં આપણને સુસમાચારના યુગ તરીકે ઓળખાતા સમયગાળા દરમિયાનના ચર્ચનો ઇતિહાસ મળ્યો છે. હવે અહીં રજૂ કરવામાં આવેલા સાત તૂર્યોમાં, એ જ સમયગાળા દરમિયાન બનવાના હતા એવા મુખ્ય રાજકીય અને યુદ્ધસંબંધિત પ્રસંગો આપણને પ્રાપ્ત થાય છે.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 476.

પ્રકાશિતવાક્યના આઠમા અધ્યાયની પ્રથમ છ કલમોમાં સાતમી મુદ્રા ખોલવામાં આવે છે, અને સાતમી મુદ્રા ખોલવાના પશ્ચાદ્ભૂમિમાં સાત તૂરીઓ ધરાવતા સાત દૂતો ફૂંકવા માટે તૈયાર કરવામાં આવે છે.

અને જ્યારે તેણે સાતમી મહોર ખોલી, ત્યારે સ્વર્ગમાં આશરે અડધો કલાક જેટલું મૌન છવાઈ ગયું. અને મેં તે સાત દૂતોને જોયા જે ઈશ્વરની સમક્ષ ઊભા રહે છે; અને તેમને સાત રણશિંગડા આપવામાં આવ્યા. અને બીજો એક દૂત આવ્યો અને સુવર્ણ ધૂપદાની લઈને વેદી પાસે ઊભો રહ્યો; અને તેને બહુ ધૂપ આપવામાં આવી, જેથી તે તેને સર્વ પવિત્રજનોની પ્રાર્થનાઓ સાથે તે સુવર્ણ વેદી પર અર્પે, જે સિંહાસનની આગળ હતી. અને ધૂપનો ધુમાડો, જે પવિત્રજનોની પ્રાર્થનાઓ સાથે હતો, તે દૂતના હાથમાંથી ઈશ્વરની સમક્ષ ઉપર ચઢ્યો. અને દૂતે ધૂપદાની લીધી, અને તેને વેદીની આગથી ભરી, અને તેને પૃથ્વી પર ફેંકી દીધી; અને અવાજો, ગર્જનાઓ, વીજળીઓ, અને ભૂકંપ થયો. અને જે સાત દૂતો પાસે સાત રણશિંગડા હતા તેઓએ ફૂંકવા માટે પોતાની તૈયારી કરી. પ્રકાશિત વાક્ય 8:1-6.

એક ભવિષ્યવાણીય અસામાન્યતા છે, જેને અમે અગાઉના લેખોમાં ઓળખી રહ્યા છીએ, પરંતુ જેના વિશિષ્ટ ભવિષ્યવાણીય સ્વરૂપને અમે હજી સુધી સ્પષ્ટ રીતે સંબોધ્યું નથી. તે અસામાન્યતા એ છે કે ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસમાં માઈલસ્ટોન્સની એક શ્રેણીનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા પ્રતીકો, તેઓ જે ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે તેના સમાપન સમયે, બધા એકસાથે જોડાઈ આવે છે. અમે દર્શાવ્યું છે કે યહેઝકેલ અધ્યાય આઠની ચાર ઘણાસ્પદ બાબતો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી લાઓદીકેયન એડવેન્ટિઝમની ચાર પેઢીઓએ નિશ્ચિત માઈલસ્ટોન્સને ચિહ્નિત કર્યા હતા, પરંતુ એમાંની દરેક, એક પરીક્ષા તરીકે, એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના સીલિંગના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થાય છે. આ અસામાન્યતા સાત તુરાઈઓમાં પણ જોવા મળે છે, કારણ કે ભલે તેઓ મૂર્તિપૂજક, પાપલ અને આધુનિક રોમ પરના વિશિષ્ટ ન્યાયોને પ્રતિનિધિત્વ કરે, તો પણ આધુનિક રોમ પરનો કાર્યકારી ન્યાય ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવાર કાયદાથી શરૂ થાય ત્યારે તેઓ બધા ફરી એકસાથે આવી જાય છે.

સાત તુરાઈઓ ભૂતકાળમાં ક્યારે પૂર્ણ થઈ હતી તેની નિશ્ચિત તારીખો છે, પરંતુ સિસ્ટર વ્હાઇટ પ્રકટીકરણ અધ્યાય આઠમાં આવેલી સાત તુરાઈઓ ધરાવતા સાત દૂતોને પણ ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદાના ઇતિહાસમાં સ્થાન આપે છે.

“અને જ્યારે તેણે પાંચમી મુદ્રા ખોલી, ત્યારે મેં વેદીના નીચે તેઓના આત્માઓ જોયા, જેઓ દેવના વચનને કારણે અને જે સાક્ષી તેઓ ધારણ કરતા હતા તેને કારણે વધ કરવામાં આવ્યા હતા; અને તેઓ ઊંચા સ્વરે પોકારીને કહેતા હતા, હે પ્રભુ, પવિત્ર અને સત્યવાન, પૃથ્વી પર વસનારાઓ પર અમારું લોહીનો ન્યાય કરીને તેનો બદલો લેતા તમે કેટલો સમય વિલંબ કરશો? અને તેઓ દરેકને સફેદ વસ્ત્રો આપવામાં આવ્યા [તેઓને શુદ્ધ અને પવિત્ર જાહેર કરવામાં આવ્યા]; અને તેમને કહેવામાં આવ્યું કે તેઓ હજી થોડો સમય વિશ્રામ કરે, જ્યાં સુધી તેમના સહસેવકો પણ અને તેમના ભાઈઓ પણ, જેમને તેઓની જેમ વધ કરવામાં આવવાનું હતું, પૂર્ણ ન થાય’ [પ્રકટીકરણ 6:9-11]. અહીં જે દૃશ્યો યોહાનને દર્શાવવામાં આવ્યા હતા, તે વાસ્તવમાં ત્યારે અસ્તિત્વમાં હતા એવા નહોતા, પરંતુ એવા હતા જે ભવિષ્યમાં સમયના એક અવધિમાં થશે.”

“પ્ર કટીકરણ 8:1-4 અવતૃત.” Manuscript Releases, ખંડ 20, 197.

પૂર્વવર્તી અવતરણમાં સિસ્ટર વ્હાઈટ પાંચમી મુદ્રાના સંવાદ અને તેની પરિપૂર્ણતાને આઠમા અધ્યાયમાં સાત દૂતો તૂરાઈ ફૂંકવા જ રહ્યા છે તે સમયગાળામાં લાગુ કરે છે, પરંતુ તે જ પ્રતિનિધિત્વને તે પ્રકાશિતવાક્યના અઢારમા અધ્યાયના બે અવાજોના ઇતિહાસમાં પણ સ્થાન આપે છે.

“જ્યારે પાંચમી મુદ્રા ખોલવામાં આવી, ત્યારે પ્રગટિકાર યોહાને દર્શનમાં વેદીની નીચે તે સમૂહને જોયો, જેઓ દેવના વચન અને યેશુ ખ્રિસ્તની સાક્ષી માટે માર્યા ગયા હતા. ત્યારબાદ પ્રકટીકરણના અઢારમા અધ્યાયમાં વર્ણવાયેલા દૃશ્યો આવ્યા, જ્યારે વિશ્વાસુ અને સચ્ચા એવા લોકો બેબીલોનમાંથી બહાર બોલાવવામાં આવે છે. [પ્રકટીકરણ 18:1-5, ઉદ્ધૃત.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

સાત તૂરાઓ મૂર્તિપૂજક, પાપાશાહી અને આધુનિક રોમના ઇતિહાસમાં દેવના ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ તેઓ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના ઇતિહાસમાં તથા જલ્દી આવનારી રવિવાર કાનૂનની બીજી ઘોષણાના ઇતિહાસમાં પણ પ્રતિનિધિત થાય છે. પ્રકાશન ગ્રંથના આઠમા અધ્યાયની પ્રથમ છ કલમોને સંબોધ્યા પછી, ઉરિયાહ સ્મિથ પ્રથમ ચાર તૂરાઓની ઐતિહાસિક પૂર્ણતાઓ રજૂ કરવાનું શરૂ કરે છે.

“અહીં સાત તૂરાઓનો વિષય ફરી આરંભ થાય છે, અને આ અધ્યાયનો બાકીનો ભાગ તેમજ અધ્યાય 9નો સમગ્ર ભાગ તેને આવરી લે છે. સાત દૂત તૂરાઈ ફૂંકવા માટે પોતાની તૈયારી કરે છે. તેમની તૂરાઈનો નાદ દાનિયેલ 2 અને 7ની ભવિષ્યવાણીના પરિપૂરક રૂપે આવે છે, જે પ્રાચીન રોમન સામ્રાજ્યના તેના દસ વિભાગોમાં વિભાજનથી આરંભ થાય છે, જેના વિષે પ્રથમ ચાર તૂરાઓમાં આપણને વર્ણન મળે છે.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

સ્મિથ ઓળખે છે કે પ્રથમ ચાર તૂર્યનાદો મૂર્તિપૂજક રોમ પર ઈશ્વરના ન્યાયો હતા. તે સાતમો શ્લોક ઉદ્ધૃત કરે છે, જે પ્રથમ તૂર્યનાદની ભવિષ્યવાણીય લાક્ષણિકતાઓ દર્શાવે છે, અને પછી તેના ઐતિહાસિક પરિપૂર્ણતાને ઓળખે છે.

પશ્ચિમી રોમ તેના પતનમાર્ગ પર હતો ત્યારે તેના ઉપર પડેલો પહેલો કઠોર અને ભારે ન્યાય અલારિકના નેતૃત્વ હેઠળના ગોથો સાથેનું યુદ્ધ હતું, જેણે અનુગામી આક્રમણો માટે માર્ગ ખુલ્લો કર્યો. રોમના સમ્રાટ થેઓડોશિયસનું અવસાન જાન્યુઆરી, 395માં થયું, અને શિયાળો પૂરો થાય તે પહેલાં જ અલારિકના અધિનાયત્વ હેઠળના ગોથો સામ્રાજ્યના વિરોધમાં શસ્ત્રસજ્જ થઈ ઊભા થયા.

અલારિકના અધિન પ્રથમ આક્રમણે ગ્રેસ, મેસેડોનિયા, એટિકા અને પેલોપોનેસસને ઉજાડી નાખ્યા, પરંતુ તે રોમ શહેર સુધી પહોંચ્યું નહોતું. પરંતુ તેના બીજા આક્રમણ દરમિયાન, ગોથિક સરદારે આલ્સ અને એપેનાઇન્સ પાર કર્યા અને ‘શાશ્વત શહેર’ની પ્રાચીનો સમક્ષ આવી ઊભો રહ્યો; અને ટૂંક સમયમાં જ તે બરબરોની ઉગ્રતા અને તાંડવનો ભોગ બન્યું.

“પ્રથમ તૂર્યનાદનો પ્રહાર યોથી સદીના અંતકાળની આસપાસ અને ત્યારબાદના સમયગાળામાં સ્થિત છે, અને તે ગોથોની આગેવાની હેઠળ રોમન સામ્રાજ્ય ઉપર થયેલા આ વિનાશકારી આક્રમણોને સૂચવે છે.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

સ્મિથ અલારિકને પ્રથમ તૂરી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતા મૂર્તિપૂજક રોમ પર દેવના ન્યાયના પ્રતીક તરીકે ઓળખાવે છે. દરેક તૂરી સાથે એક ઐતિહાસિક વ્યક્તિ જોડાયેલી છે, જે તે તૂરીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અલારિક યોથી સદીના અંતથી પ્રથમ તૂરીના આગમનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. મિલર આ જોઈ શક્ય નહોત નહિ કે આ તૂરી રવિવારના પાલનના બલાત્કારિક અમલને કારણે રોમ પર આવી, કારણ કે મિલર પોતે રવિવાર પાળનાર હતો. સ્મિથ પણ આ તથ્ય ચૂકી ગયો, પરંતુ સ્મિથે આ ઓળખ યુ કે પ્રથમ બલાત્કારિક રવિવાર કાયદો ઈ.સ. 3૨૧માં કોન્સ્ટેન્ટીન દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો. રવિવારના બલાત્કારિક અમલ સાથે સંબંધિત ભવિષ્યવાણીનો સૂત્ર હંમેશા એકસરખો જ રહે છે, કારણ કે દેવ કદી બદલાતા નથી,

અને તે સૂત્ર એ છે કે “રાષ્ટ્રીય ધર્મત્ત યાગ પછી રાષ્ટ્રીય વિનાશ આવે છે.” અલારિક રાષ્ટ્રીય વિનાશની શરૂઆતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનો આરંભ એ જ સમયગાળામાં થયો હતો જેમાં કોન્સ્ટેન્ટીને પ્રથમ રવિવાર કાયદો પસાર કર્યો હતો.

સ્મિથ આ આગળ વધીને આઠમો શ્લોક ઉદ્ધૃત કરે છે, જે બીજી તૂરીને ઓળખાવે છે, અને ત્યારબાદ પોતાની ટિપ્પણી ચાલુ રાખે છે:

“કોન્સ્ટેન્ટાઇન પછી રોમન સામ્રાજ્ય ત્રણ ભાગોમાં વહેંચાઈ ગયું; અને તેથી ‘મનુષ્યોનો ત્રીજો ભાગ,’ વગેરે જેવી વારંવાર આવતી નોંધ તે સામ્રાજ્યના તે ત્રીજા ભાગ તરફ સંકેતરૂપ છે જે પ્રહાર હેઠળ હતો. રોમન રાજ્યનું આ વિભાજન કોન્સ્ટેન્ટાઇનના મૃત્યુ સમયે તેના ત્રણ પુત્રો—કોન્સ્ટાન્શિયસ, કોન્સ્ટેન્ટાઇન II, અને કોન્સ્ટાન્સ—વચ્ચે કરવામાં આવ્યું હતું. કોન્સ્ટાન્શિયસે પૂર્વ ભાગ ધારણ કર્યો અને સામ્રાજ્યની રાજધાની કોન્સ્ટેન્ટિનોપલમાં પોતાનું નિવાસસ્થાન સ્થિર કર્યું. કોન્સ્ટેન્ટાઇન બીજા પાસે બ્રિટન, ગોલ અને સ્પેન હતા. કોન્સ્ટાન્સ પાસે ઇલિરિકમ, આફ્રિકા અને ઇટાલી હતા. (જુઓ Sabine’s Ecclesiastical History, p. 155.) આ સર્વવિદિત ઐતિહાસિક હકીકત વિષે, આલ્બર્ટ બાર્ન્સ દ્વારા Rev.12:4 પરની તેમની નોંધોમાં ઉદ્ધૃત કરાયેલા એલિયટ કહે છે: ‘રોમન સામ્રાજ્ય કાયમ માટે પૂર્વ અને પશ્ચિમ એવા બે ભાગોમાં વિભાજિત થયું તે પહેલાં, ઓછામાં ઓછા બે વાર, સામ્રાજ્યનું ત્રિભાગી વિભાજન થયું હતું. પ્રથમ ઘટના ઈ.સ. 311માં બની, જ્યારે તે કોન્સ્ટેન્ટાઇન, લિસિનિયસ અને મેક્સિમિન વચ્ચે વહેંચાયું; બીજી, ઈ.સ. 337માં, કોન્સ્ટેન્ટાઇનના મૃત્યુ પછી, કોન્સ્ટાન્સ અને કોન્સ્ટાન્શિયસ [વચ્ચે].” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

રોમના ત્રણ ભાગોમાં વિભાજિત થવાનો ઐતિહાસિક પ્રત્યક્ષ પ્રસંગ, અને સાથે જ ઇતિહાસકારો—જેઓનો ઉલ્લેખ સ્મિથ કરે છે—દ્વારા સંદર્ભિત તેના બે ભાગોમાં વિભાજન, રોમના એવા તત્વો છે જે આધુનિક રોમના ત્રિગુણ સંઘને ઓળખાવે છે; અને તે મળીને એવી રચના બનાવે છે જે બે ભાગોમાં વિભાજિત છે, જે યર્ય અને રાજ્યના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. સ્મિથ આગળ વધે છે ત્યારે તે પછી બીજા તૂર્ય સાથે સંકળાયેલ ઐતિહાસિક વ્યક્તિત્વને ઓળખાવે છે.

બીજા તુરાઈના ધ્વનિને દર્શાવતો ઇતિહાસ સ્પષ્ટપણે ભયાનક જેનસેરિક દ્વારા પ્રથમ આફ્રિકા અને ત્યારબાદ ઇટાલીના આક્રમણ અને વિજય સાથે સંબંધિત છે. તેના વિજયો મોટાભાગે નૌકાદળ આધારિત હતા; અને તેની જીતો “જાણે અગ્નિથી ઘગઘગતો એક મહાન પર્વત સમુદ્રમાં ફેંકાયો હોય” તેવી હતી. નૌકાદળોની અથડામણ અને સમુદ્રકાંઠાના પ્રદેશોમાં યુદ્ધથી સર્જાતા વ્યાપક વિનાશને દર્શાવવા માટે આ કરતાં વધુ યોગ્ય, અથવા એટલી યોગ્ય બીજી કઈ ઉપમા હોઈ શકે? આ તુરાઈનું અર્થસ્પષ્ટીકરણ કરતાં, આપણે એવી કેટલીક ઘટનાઓની શોધ કરવી જોઈએ કે જેઓનો વેપારી જગત પર વિશેષ પ્રભાવ પડ્યો હોય. અહીં વપરાયેલું પ્રતીક સ્વાભાવિક રીતે આપણું ધ્યાન ઉથલપાથલ અને ગડબડ તરફ દોરી જાય છે. ઉગ્ર સમુદ્રી યુદ્ધ સિવાય બીજું કંઈ પણ આ ભવિષ્યવાણીને પૂર્ણ કરી શકતું ન હોત. જો પ્રથમ ચાર તુરાઈઓનો ધ્વનિ રોમન સામ્રાજ્યના પતનમાં ફાળો આપનાર ચાર વિશિષ્ટ ઘટનાઓ સાથે સંબંધિત હોય, અને પ્રથમ તુરાઈ અલારિકના નેતૃત્વ હેઠળના ગોથોના વિનાશક આક્રમણો તરફ સંકેત કરતી હોય, તો અહીં સ્વાભાવિક રીતે આપણે તે પછીનું આગળનું આક્રમણ શોધીએ છીએ, જેણે રોમન સત્તાને હચમચાવી અને તેના પતનને પ્રેરિત કર્યું. ત્યાર પછીનું મહાન આક્રમણ વાન્ડલોની આગેવાની કરતા “ભયાનક જેનસેરિક”નું હતું. તેનો ઉદય અને વિજયયાત્રા ઈ.સ. 428-468 દરમિયાન બન્યાં. આ મહાન વાન્ડલ નેતાનું મુખ્ય મથક આફ્રિકામાં હતું....

રોમના પતનમાં આ ઘાડસી સમુદ્રી લૂંટારૂ એ જે મહત્ત્વપૂર્ણ ભાગ ભજવ્યો હતો તેના વિષે શ્રી ગિબ્બન આ અર્થસભર ભાષાનો ઉપયોગ કરે છે: “જેનસેરિક—એવું નામ કે જેને રોમન સામ્રાજ્યના વિનાશમાં, અલારિક અને એટિલાના નામોની સમકક્ષ પદવી પ્રાપ્ત કરવાનો હક મળ્યો છે.” ઉરિયાહ સ્મિથ,

સ્મિથે, ઇતિહાસકાર ગિબ્બનને ઉદ્ધૃત કરતાં, જેમણે પ્રથમ ત્રણ તુરાઈઓનાં ઐતિહાસિક પ્રતીકો બતાવ્યાં હતાં, ઓળખાવ્યું કે જેન્સેરિક બીજી તુરાઈ હતો, અને પછી જણાવ્યું કે જેન્સેરિક “અવારિક અને એટિલા સાથે સમાન સ્થાનનો અધિકારી હતો.” અવારિક પ્રથમ તુરાઈ છે, જેન્સેરિક બીજી છે, અને હુન એટિલા ત્રીજી તુરાઈ હતો, જેનો ઉલ્લેખ દસમા પદમાં કરવામાં આવ્યો છે. સ્મિથે દર્શાવ્યું કે જેન્સેરિક દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલી બીજી તુરાઈએ “428-468” નો ઇતિહાસ પ્રતિનિધિત કર્યો હતો. ત્યારબાદ સ્મિથ દસમું પદ ઉદ્ધૃત કરે છે, જે ત્રીજી તુરાઈને ઓળખાવે છે, અને પોતાની વાર્તા આગળ વધારે છે:

“આ અવતરણના અર્થઘટન અને તેના પ્રયોગમાં, આપણે તે ત્રીજી મહત્વપૂર્ણ ઘટનાની સમક્ષ લાવવામાં આવીએ છીએ, જેના પરિણામે રોમન સામ્રાજ્યનું ઉથલાવી દેવું થયું. અને આ ત્રીજી તુરાઈની ઐતિહાસિક પરિપૂર્તિ શોધવામાં, અમુક અવતરણો માટે આપણે ડૉ. અલ્બર્ટ બાર્ન્સની નોંધો પ્રત્યે ઋણી રહીશું. આ શાસ્ત્રવ્યવસ્થાનું સ્પષ્ટીકરણ કરતાં, આ ટીકાકાર કહે છે તેમ, ‘એવું કોઈ સરદાર અથવા યોદ્ધા હોવો જોઈએ, જેને જ્વલંત ઉલ્કાની સાથે સરખાવી શકાય; જેના માર્ગમાં વિલક્ષણ તેજસ્વિતા હોય; જે પ્રજ્વલિત તારાની જેમ અચાનક પ્રગટ થાય, અને પછી જળોમાં જેના પ્રકાશનો નિર્વાપ થયો હોય એવા તારાની જેમ અદૃશ્ય થઈ જાય.’— Notes on Revelation 8.”

“અહીં આ પૂર્વધારણા કરવામાં આવે છે કે આ તુરી રોમન સત્તા વિરુદ્ધ અટિલાએ પોતાના હુણોની ટોળીઓના મથાળે રહીને ચલાવેલા વિનાશક યુદ્ધો અને ઉગ્ર આક્રમણો તરફ સંકેત કરે છે....”

“અને તારાનું નામ નાગદમન કહેવાય છે [કડવા પરિણામોને સૂચવતું].’ આ શબ્દો—જે પૂર્વવર્તી વાક્ય સાથે વધુ આંતરિક રીતે જોડાયેલા છે, જેમ અમારી આવૃત્તિમાં આવેલ વિરામચિહ્નો પણ દર્શાવે છે—એક ક્ષણ માટે આપણું ધ્યાન અટિલાના સ્વભાવ તરફ, તે જે દુર્દશાનો કર્તા અથવા સાધન હતો તેની તરફ, અને તેના નામથી પ્રેરાયેલા ભય તરફ ફરી વાળે છે.

“સંપૂર્ણ ઉન્મૂલન અને નિર્મૂલન,’ એ એવા શબ્દો છે જે તેણે લાદેલી આપત્તિઓને સર્વોત્તમ રીતે સૂચવે છે.” તેણે પોતાને, “ઈશ્વરની ચાબુક” તરીકે ઓળખાવ્યો. Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

ત્રીજા તૂર્યનો ઇતિહાસ, જે હૂણ અતિલા દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે, તે ઈ.સ. 441ના વર્ષથી લઈને તેના ઈ.સ. 453ના વર્ષમાં થયેલા મૃત્યુ સુધીનો હતો. ત્યારબાદ સ્મિથ બારમો શ્લોક ઉદ્ધૃત કરે છે, જે યોથા તૂર્યને રજૂ કરે છે અને બર્બર રાજા ઓડોએકરનું વર્ણન કરે છે, જ્યાં પશ્ચિમ રોમની ત્રિગુણી પ્રતીકાત્મકતા સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ દ્વારા દર્શાવવામાં આવે છે. તે આ ત્રણ પ્રતીકોને “સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ—કારણ કે તેઓ અહીં નિઃસંદેહ પ્રતીકો તરીકે વપરાયેલા છે—સ્પષ્ટ રીતે રોમન સરકારના મહાન પ્રભાવશક્તિને દર્શાવે છે,—તેના સમ્રાટો, સેનેટરો અને કોન્સલોને” એવા પ્રતીકો તરીકે ઓળખાવે છે. બિશપ ન્યૂટન નોંધ કરે છે કે પશ્ચિમ રોમનો છેલ્લો સમ્રાટ રોમ્યુલસ હતો, જેને ઉપહાસરૂપે ઓગસ્ટ્યુલસ, અથવા “લઘુ ઓગસ્ટસ,” કહેવામાં આવતો હતો. પશ્ચિમ રોમ ઈ.સ. 476માં પતન પામ્યો. છતાં પણ, રોમનો સૂર્ય બુઝાઈ ગયો હોવા છતાં, તેના અધિનસ્થ પ્રભાવશક્તિએ મંદ રીતે પ્રકાશ આપ્યો, જ્યારે સુધી સેનેટ અને કોન્સલો ચાલુ રહ્યા. પરંતુ અનેક નાગરિક પલટાઓ અને રાજકીય ભાગ્યપરિવર્તનો પછી, અંતે, ઈ.સ. 566માં, પ્રાચીન સરકારનો આખો બંધારણ ઉથલાવી દેવામાં આવ્યો, અને રોમ પોતે, વિશ્વની સામ્રાજી હોવાના સ્થાનેથી ઘટીને, રાવેનાના એકસાર્કને કર આપતું ગરીબ ડચી બની ગયું.” ઉરૈયાહ સ્મિથ, Daniel and Revelation, 487.

અહીં આપણને રોમના ત્રિ વિધ વિભાજનનો એક વધુ સાક્ષ્ય મળે છે, જે આધુનિક રોમના ત્રિ વિધ સંઘનું પૂર્વચિહ્ન રૂપ છે. પૂર્વીય રોમ અને સમ્રાટ કોન્સ્ટન્ટાઇન સાથે આ ત્રિ વિધ વિભાજન તેના ત્રણ પુત્રો દ્વારા પ્રતિનિધિત થયું હતું, પરંતુ પશ્ચિમીય રોમમાં તે તેમની ત્રિ વિધ શાસન-પ્રણાલી દ્વારા પ્રગટ થયું. ત્યારબાદ સ્મિથ ઓળખે છે કે સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ એક નિશ્ચિત ક્રમનું પ્રતિનિધિત વ કરે છે, જેમાં પશ્ચિમીય રોમને

પતન પામવામાં આવી હતો. તે પોતાની વાર્તાનું સમાપન અંતિમ ત્રણ તુરાઈઓના નીચેના પરિચય સાથે કરે છે.

“આ બર્બર જાતિઓના પ્રથમ આક્રમણોથી સામ્રાજ્ય પર આવી પડેલી આપત્તિઓ જેટલી ભયંકર હતી, તે છતાં જે આપત્તિઓ પાછળ આવવાની હતી તેની સરખામણીએ તે પ્રમાણમાં હલકી હતી. રોમન જગત પર ટૂંક સમયમાં વરસી પડનારી પ્રચંડ ધોધમાર વરસાત પહેલાંના આપટાના પ્રારંભિક ટીપાં સમાન જ તે હતી. આગળનાં વચનોમાં દર્શાવ્યા મુજબ, બાકી રહેલી ત્રણ તુરીઓ શોકની એક ધનધોર મેઘછાયાથી આચ્છાદિત છે.”

“પદ 13. અને મેં જોયું, અને એક દેવદૂતને આકાશના મધ્યભાગમાંથી ઉડતો સાંભળ્યો, જે ઊંચા સ્વરે કહેતો હતો, પૃથ્વીના નિવાસીઓ પર હાય, હાય, હાય; કારણ કે ત્રણ દેવદૂતોના તુરાઈના બાકીના નાદો હજી વાગવાના છે.”

“આ દેવદૂત સાત તુરીઓ વગાડનારા દેવદૂતોની શ્રેણીમાંનો એક નથી, પરંતુ ફક્ત એવો એક છે જે જાહેરાત કરે છે કે બાકી રહેલી ત્રણ તુરીઓ શોકની તુરીઓ છે, કારણ કે તેમના નાદ હેઠળ બનનાર ઘટનાઓ વધુ ભયંકર છે. તેથી આગલી, અથવા પાંચમી તુરી, પ્રથમ શોક છે; છઠ્ઠી તુરી, બીજો શોક છે; અને સાતમી, આ સાત તુરીઓની શ્રેણીમાં અંતિમ, ત્રીજો શોક છે.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

અગલા લેખમાં અમે ત્રણ તુરીઓના હાયોના વિષયને આગળ ચાલુ રાખીશું.

“સામ્રાજ્યવાદી રોમના પતનકાળની આપત્તિઓ, તેમના અંતિમ અંશ સુધી, એવી રીતે જણાવવામાં આવી હતી કે અંતે રોમ પાસે ન તો સમ્રાટ રહ્યો, ન કોન્સુલ, ન સેનેટ. ‘રાવેન્નાના એક્સાર્કોના અધિન, રોમને દ્વિતીય ક્રમે ઉતારી દેવામાં આવ્યો.’ સૂર્યનો તૃતીય ભાગ આધાતિત થયો, અને ચંદ્રનો તૃતીય ભાગ, અને તારાઓનો તૃતીય ભાગ. કૈસરોની વંશરેખા પશ્ચિમના સમ્રાટો સાથે લુપ્ત થઈ ગઈ નહોતી. પોતાના પતન પહેલાં રોમ પાસે સામ્રાજ્યશક્તિનો માત્ર એક ભાગ જ હતો. વિશ્વના સામ્રાજ્યમાં કોન્સ્ટાન્ટિનોપલે તેની સાથે ભાગ વહેંચ્યો હતો. અને ગોથો કે વેન્ડલો એ હજી પણ સામ્રાજ્યશાહી એવી તે નગરી પર પ્રભુત્વ જમાવ્યું નહોતું, જેના સમ્રાટે, કોન્સ્ટાન્ટિન દ્વારા સામ્રાજ્યની રાજધાનીના પ્રથમ સ્થાનાંતરણ પછી, ઘણી વાર રોમના સમ્રાટને પોતાના નિમિત્ત પ્રતિનિધિ અને ઉપરાજ્યપાલ તરીકે રાખ્યો હતો. અને કોન્સ્ટાન્ટિનોપલનું ભાગ્ય અન્ય યુગો માટે અનામત રાખવામાં આવ્યું હતું, અને અન્ય તુરીઓ દ્વારા તેની જાહેરાત કરવામાં આવી હતી. સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓમાંથી હજી સુધી માત્ર તૃતીય ભાગ જ આધાતિત થયો હતો.”

“યોથી તૂરીના સમાપનવચનો પશ્ચિમી સામ્રાજ્યની ભવિષ્યકાળની પુનઃસ્થાપનાનો સંકેત આપે છે: ‘તેના ત્રીજા ભાગ માટે દિવસ પ્રકાશ્યો નહિ, અને રાત્રિ પણ તેવી જ રીતે.’ નાગરિક સત્તાના સંબંધમાં, રોમ રાવેન્નાના અધિકીન બની ગયું, અને ઇટાલી પૂર્વી સામ્રાજ્યનો વિજયિત પ્રાંત બની. પરંતુ, જેમ અન્ય ભવિષ્યવાણીઓ સાથે વધુ યોગ્ય રીતે સંબંધિત છે, તેમ પ્રતિમાઓની ઉપાસનાના સમર્થને પ્રથમ વખત પોપ અને સમ્રાટની આધ્યાત્મિક તથા લૌકિક સત્તાઓને હિંસક અથડામણમાં મૂકી; અને સર્વ ચર્ચો ઉપરનો સંપૂર્ણ અધિકાર પોપને અર્પણ કરીને, જસ્ટિનિયને પાપલ સર્વોચ્ચતાના પ્રોત્સાહન માટે સહાયક હાથે કામ કર્યું, જેણે પછીથી રાજાઓની સ્થાપના કરવાની સત્તા પોતાના હાથમાં લીધી. આપણા પ્રભુના વર્ષ 800માં, પોપે શાર્લેમેનને ‘રોમનોના સમ્રાટ’ ની ઉપાધિ અર્પણ કરી.”—Keith. ત્યારબાદ તે ઉપાધિ ફરીથી ફ્રાન્સના રાજાથી જર્મનીના રાજા પાસે સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવી. અને સમ્રાટ ફ્રાન્સિસ દ્વિતીય દ્વારા આ કલ્પિત અધિકારનો પણ અંતે અને સદાકાળ માટે 6 ઓગસ્ટ, 1806ના રોજ ત્યાગ કરવામાં આવ્યો.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.